

Samenvatting

Het college heeft besloten in de periode 2019 tot en met 2021 een aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling te ontwikkelen en uit te voeren.

In Nederland zijn jaarlijks 119.000 kinderen en 200.000 volwassen slachtoffers van kindermishandeling of huiselijk geweld. De aanpak van geweld in afhankelijkheid is een complexe opgave waarin veel partijen een rol hebben. Een nauwe en effectieve samenwerking is dus essentieel. Gemeenten hebben hierin de regierol voor wat betreft het sociale domein. Deze rol geeft het college nu inhoud met een samenhangende aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling. Deze aanpak moet leiden tot meer efficiëntie in de keten, door het verder versterken van de samenwerking en beter verbinden en combineren van kennis, kunde en specialismen.

Insteek van de aanpak is om op drie niveaus te gaan acteren, op basis van drie programmaliijnen: overkoepelend de lijn van het landelijke programma Geweld Hoort Nergens Thuis, daaronder op regionaal niveau het herijken van de regiovisie Geweld in Afhankelijkheid. Op sub regionaal en lokaal niveau tenslotte wordt de multi disciplinaire samenwerking verder ontwikkeld.

Beslispunten

1. In te stemmen met het ontwikkelen van een aanpak Huiselijk Geweld en Kindermishandeling volgens de lijn van het programma Geweld Hoort Nergens Thuis; door middel van het herijken van de regiovisie Geweld in Afhankelijkheid en het ontwikkelen van een multi disciplinaire werkwijze in het lokale veld, waarbij de concrete uitvoeringsagenda/uitwerking van de aanpak op een later moment aan uw college wordt voorgelegd inclusief een voorstel omtrent benodigde menskracht en middelen.
2. In te stemmen met het voor de periode 2018 tot en met 2021 inzetten van de jaarlijkse rijksbijdrage uit de decentralisatie-uitkering Vrouwenopvang voor het financieren van een projectleider Geweld Hoort Nergens Thuis.

Besluit Burgemeester en Wethouders d.d. 23 april 2019:
Conform.

1. Aanleiding

Geweld hoort nergens thuis, maar toch is huiselijk geweld, waaronder kindermishandeling, het grootste geweldsprobleem in onze samenleving. Huiselijk geweld is geweld dat door iemand uit de huiselijke- of familiekring van het slachtoffer wordt gepleegd. Hieronder vallen lichamelijke en seksuele geweldpleging, belaging en bedreiging. Er is altijd sprake van een machtsverschil tussen dader en slachtoffer. Uit onderzoek blijkt dat plegers de meest kwetsbare personen kiezen, als slachtoffer. Een ander kenmerk van huiselijk geweld is de omstandigheid dat dader en slachtoffer (waaronder ook minderjarige slachtoffers) desondanks - en soms noodgedwongen – blijvend deel uitmaken van elkaars leef- en woonomgeving. Hiermee hangt samen dat huiselijk geweld vaak een stelselmatig karakter heeft en er een hoog recidiverisico is. Geweld in het gezin gaat vaak met andere problematiek gepaard, zoals spanningen tussen echtgenoten, werkloosheid of verslaving.

Er zijn diverse wetten, richtlijnen en internationale verdragen die tot doel hebben om huiselijk geweld te voorkomen en aan te pakken. De kans dat je te maken krijgt met huiselijk geweld of kindermishandeling is in Nederland groter dan de kans op welke andere vorm van geweld dan ook. Het gaat landelijk om 119.000 kinderen en 200.000 volwassen slachtoffers van huiselijk geweld per jaar.

De aanpak van huiselijk geweld is een complexe opgave waarin veel partijen een rol hebben. Een effectieve aanpak kan alleen door een gezamenlijke inspanning van burgers, professionals en gemeenten worden bereikt. Ook de inbreng van ervaringsdeskundigen is hierin waardevol. Een nauwe en effectieve samenwerking is dus essentieel. Gemeenten hebben hierin de regierol voor wat betreft het sociale domein. Deze rol wordt met dit collegevoorstel inhoud gegeven door het vaststellen van een samenhangende aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling.

2. Context

De nu voorliggende aanpak Huiselijk Geweld en Kindermishandeling is een bundeling van een drietal opdrachten waar we lokaal en regionaal de komende tijd mee aan de slag moeten:

De eerste opdracht wordt gedefinieerd door het landelijk programma 'Geweld hoort nergens thuis', dat in april 2018 is gelanceerd door de ministeries van Justitie en Veiligheid, Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de VNG. De ambitie van dit programma is om geweld te stoppen en gezins-, en leefsituaties veilig te maken. Om dit waar te maken is het de bedoeling dat per regio een aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling komt. Een landelijk kernteam helpt de ambities uit het programma 'Geweld hoort nergens' thuis te vertalen naar de regio en in de betrokken sectoren en

organisaties. Een stuurgroep ziet toe op de voortgang van het programma en heeft een rol in het wegnemen van eventuele knelpunten door verbetering van beleid of wet- en regelgeving, of door het maken van nieuwe landelijke afspraken.

Het landelijk programma sluit aan bij de tweede opdracht die ten grondslag ligt aan dit collegevoorstel: gemeenten hebben vanuit de Wmo de opdracht om iedere vier jaar een regiovisie te ontwikkelen voor de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. Deze visie moet leiden tot een beter lokaal en regionaal beleid, waarbij alle partijen daarbinnen hun verantwoordelijkheid nemen voor de aanpak van geweld in huiselijke kring. De afgelopen periode was dit beleid vastgelegd in de Regiovisie Veilig Thuis Zuid-Limburg 2015-2018. Voor de periode 2019-2023 ligt er dan ook de opdracht om in gezamenlijkheid met regiogemeenten en ketenpartners een nieuwe regiovisie op te stellen.

De derde opdracht volgt uit de landelijke afspraak om een landelijk dekkende infrastructuur voor betrokkenen van huiselijk geweld, kindermishandeling en seksueel geweld/misbruik te organiseren: de MDA++ (een Multi Disciplinaire Aanpak, integraal opgepakt vanuit verschillende sectoren en specialismen). Deze afspraak is gemaakt door de wethouders van de 35 centrumgemeenten voor vrouwenopvang. Een van de belangrijkste doelen van de multi disciplinaire aanpak is het doorbreken van de intergenerationele overdracht van geweld en zorgen voor duurzame veiligheid binnen gezinnen. In deze context zijn tevens de kaders zoals neergelegd in het programma Kinderen op de Kaart richtinggevend. Er is daarin gekozen voor drie thema's (veiligheid, zorg en het belang van het kind), om ten eerste de veiligheid van kinderen te vergroten, ten tweede zorg te dragen voor goede stabiele omstandigheden als een kwetsbare jongere volwassene wordt, en ten derde oog te hebben voor het kindbelang als de stabiele leefomgeving van een kind door handelen van ouders of opvoeders ongewenst en onredelijk in het gedrang komt.

Op basis van de bundeling van de drie bovenstaande opdrachten levert het ontwikkelen van een integrale aanpak Huiselijk Geweld en Kindermishandeling ook een bijdrage aan de doelstellingen uit de Toekomstagenda Sociaal Domein 2022. Het gaat hierbij om het (zo zelfstandig mogelijk) deelnemen aan de samenleving voor iedereen mogelijk te maken. Wanneer iemand ondersteuning nodig heeft, gebeurt dit op maat, vanuit het perspectief van het huishouden waar deze persoon toe behoort. De regie blijft bij de persoon zelf en/of de directe omgeving, tenzij dit niet mogelijk is. Daarbij wordt het systeemdenken vanuit de verschillende beleidskaders, wet- en regelgeving losgelaten.

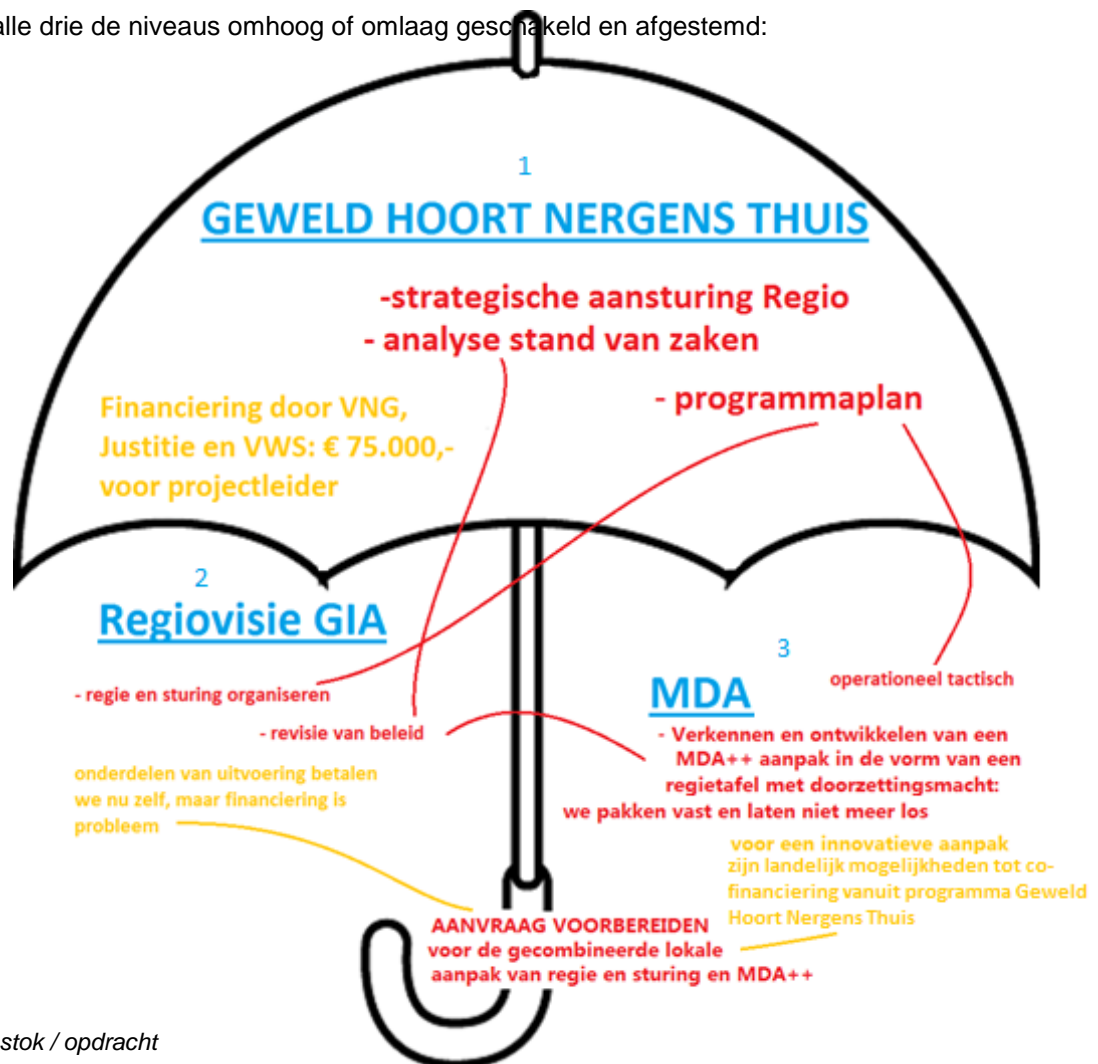
3. Gewenste situatie

De overkoepelende opgave is om de komende vier jaar huiselijk geweld en kindermishandeling te voorkomen, terug te dringen, te stoppen, en de schade ervan te beperken. We willen de cirkel van geweld, de overdracht van generatie op generatie doorbreken. Hier gaan we aan werken met een gecombineerde aanpak: duurzame oplossingen voor bestaande knelpunten. Leidend principe hierbij is het functioneren van de gehele keten kindermishandeling en huiselijk geweld.

Eerder er bij zijn betekent vroeg kunnen ingrijpen en escalatie voorkomen. Het is dus van belang om te werken aan een proactieve en innovatieve aanpak voor de hele keten, zowel lokaal als regionaal.

Een aanpak die moet leiden tot meer efficiëntie in de keten, door het verder versterken van de samenwerking en te zoeken naar slimme verbindingen. Insteek van de aanpak is om op drie niveaus te gaan acteren, op basis van drie programmalijnen. Van strategische aansturing op regionaal niveau tot uitvoeringsregie en operationeel tactische samenwerking in het lokale veld (MDA). Hierbij wordt steeds op alle drie de niveaus omhoog of omlaag geschakeld en afgestemd:

Blauw = kapstok / opdracht

Rood = wat gaan we doen?

Geel = hoe gaan we dit betalen?

Niveau 1: Geweld Hoort Nergens Thuis

In april 2018 is door de ministeries van JenV en VWS en de VNG het meerjarenprogramma 'Geweld hoort nergens thuis' gepresenteerd. Hierin staan veel maatregelen om huiselijk geweld en kindermishandeling terug te dringen en duurzaam op te lossen. Het programma Geweld Hoort Nergens Thuis (GHNT) is zelf ook opgebouwd langs drie actielijnen: 'Eerder en beter in beeld', 'Stoppen en duurzaam oplossen' en 'Aandacht voor specifieke groepen', en vormt op inhoud en sturing de paraplu boven de twee lokale programmaliijnen (zie niveaus 2 en 3). GHNT krijgt vorm in de samenwerking tussen gemeenten, uitvoeringsorganisaties en hun professionals in de regio Zuid-Limburg. De overkoepelende doelstellingen moeten op regionale schaal worden georganiseerd en duurzaam worden geborgd. Om deze ambitie te realiseren nemen Maastricht en Heerlen gezamenlijk het strategisch programmamanagement op voor Zuid-Limburg (*financiering door landelijk programma, zie financiële paragraaf*). Op het overkoepelend niveau van Geweld Hoort Nergens Thuis starten we per direct in eerste aanleg met de acties:

- Het vormen van een regionaal bestuurlijk netwerk en inhoudelijk netwerk waarin de randvoorwaarden gecreëerd worden voor een multidisciplinaire, systeemgerichte en effectieve aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling. In compacte vorm is nu reeds een stuurgroep gestart, als trekker van het onderstaande proces naar een nieuwe regiovisie, en om een brede governance vorm te geven, wanneer de regiovisie in de uitvoering gaat.
- Het vertalen van een analyse van de huidige stand van zaken van de aanpak GIA naar de inhoudelijke ambities uit GHNT. Dit wordt vevat in een regionaal programma, dat vervolgens door gemeenten lokaal vertaald kan worden tot een aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Niveau 2: Regiovisie Geweld in Afhankelijkheid

De 18 Zuid-Limburgse gemeenten hebben een gezamenlijke visie op de aanpak van geweld in afhankelijkheid (GIA) vastgesteld voor de periode 2014-2018. Hoofddoel van deze visie was de totstandkoming van het huidige Veilig Thuis, maar ook preventie en voorlichting. Op basis van deze regiovisie is in Maastricht ook een uitvoeringsprogramma geschreven. Uitvoering loopt, maar kort samengevat gebeurt dit gefragmenteerd en ad hoc. Op basis van een nieuwe beleidsperiode en de samenloop van opdrachten op het thema zijn de in te zetten acties op dit tweede niveau:

- Sturing en regie organiseren op de uitvoering om de noodzakelijke kwaliteits- en efficiëncyslag (zowel in het proces als in de ketensamenwerking) te maken.

- Revisie van het GIA-beleid, in samenloop met de regionale activiteiten rondom Geweld Hoort Nergens Thuis.

Bij het herijken van de regiovisie en het lokale uitvoeringsbeleid volgen we de eerdergenoemde programmajnen die geformuleerd zijn in het landelijk programma 'Geweld hoort nergens thuis', zoals aandacht voor specifieke doelgroepen die om een aparte aanpak vragen (bijvoorbeeld de aanpak van ouderenmishandeling, mensenhandel en complexe scheidingen). Er is daarnaast ook aandacht voor inzet op preventie, de versterking van de uitvoering van 1 gezin 1 plan methodiek, de ontwikkelingen rond de aanscherping van de Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling en de aanpak van acuut en structureel ernstig huiselijk geweld met keten brede Multi Disciplinaire Aanpak. Aansluitend op de regiovisie wordt een (lokale) aanpak opgesteld door middel van een uitvoeringsagenda met concrete maatregelen om resultaten voor de in deze visie opgenomen doelen en ambities te bereiken.

Niveau 3: Multidisciplinaire Aanpak

Op dit derde, lokale niveau gaat het er om, op operationeel tactisch vlak te komen tot een effectieve invulling van samenwerking in de keten. Op dit uitvoeringsniveau is een multi disciplinaire aanpak nodig waarbij verschillende sectoren, specialisten, het lokale veld en het gezin met haar sociale netwerk, samenwerken. Het traject wordt vormgegeven en uitgevoerd door samenwerkende organisaties uit de verschillende sectoren, die hun professionals faciliteren met als doel resultaatgerichte zorg te bieden voor de doelgroep. Doelstelling van dit voorstel is dat deze manier van werken de standaard is van regulier casusniveau tot en met zeer complexe casussen met hoog risiconiveau.

Vanaf de tweede helft van 2018 zijn vanuit verschillende overlegtafels signalen van zorgen geuit omtrent de aanpak van geweld in afhankelijkheid (GIA). Signalen die enerzijds samenhangen met knelpunten in de overdracht van Veilig Thuis naar het lokale veld (doorlooptermijnen, toenemende aantallen meldingen en complexiteit van casuïstiek) en anderzijds signalen die samenhangen met de (inrichting van) de keten. Fluctuaties in instroom leiden op verschillende punten in de keten nog te vaak tot stagnatie van processen. De keten staat weliswaar centraal, maar de gezamenlijkheid in de aanpak is nog te weinig zichtbaar/effectief. Het is daarom de bedoeling dat de samenwerking tussen Veilig Thuis, als meldpunt voor huiselijk geweld en kindermishandeling en het lokale veld inclusief de Veiligheidshuizen geïntensiveerd wordt, zo vroeg mogelijk in het traject. Deze intensivering is gericht op het compacter en efficiënter inrichten van de overdracht om doorlooptijden zo kort mogelijk te

houden (bijvoorbeeld door het organiseren van routeertafels, waaraan ketenpartners zaken bespreken en verdelen) en daarmee de effectiviteit van de aanpak te vergroten.

Wanneer een casus zeer complex en risicovol is, is een specialistische aanpak noodzakelijk om de spiraal van geweld blijvend te doorbreken. In de huidige GIA-structuur worden specialisten, zoals medische specialisten (geriatrie, psychiatrie, verslavingszorg, Centrum voor Seksueel Geweld, forensische specialisten etc.) gemist. Hiervoor dienen aparte afspraken gemaakt te worden op Zuid-Limburgs niveau met gespecialiseerde organisaties om inzet van hun expertise bij de aanpak van dit soort complexe GIA-casussen mogelijk te maken. Daarbij zal ook privacybescherming georganiseerd worden in nauw overleg met de functionaris gegevensbescherming. Wanneer in een casus gevoelige (medische) persoonsgegevens gedeeld moeten worden, vereist dit uiterste zorgvuldigheid. De AVG verplicht in die gevallen om vooraf een uitgebreide DPIA (Data Protection Impact Analyse) uit te voeren. Dit wordt in samenwerking met de functionaris gegevensbescherming voorbereid.

We spreken in bovenstaande aanpak van een Multi Disciplinaire Aanpak (MDA) ++, waarbij de twee ++ staan voor de integrale samenwerking tussen sectoren en specialisten. Zoals in paragraaf 2 reeds aangehaald is op landelijk niveau afgesproken dat iedere regio deze specialistische aanpak organiseert en inlijft in de brede aanpak Geweld in Afhankelijkheid. Een MDA+++-team kan vanwege de aard en omvang van de casus van titel, samenstelling en locatie wisselen in de loop van het traject dat men doorloopt: MDA++ is uitdrukkelijk geen aparte organisatie, maar een netwerk. Het gaat om het volledig ontschot werken aan een casus, met de betrokkene(n) centraal: een systeemgerichte aanpak. De aanpak is gericht op het zo snel mogelijk en duurzaam stoppen van het geweld, schade te beperken en het herstel te bevorderen.

Deze aanpak is vooral innovatief op het vlak van eigenaarschap: de ervaring leert dat we al op vele manieren en op evenzoveel plaatsen integraal samenwerken, maar dat bij stevige multiproblematiek de hete aardappel nog te vaak van bord naar bord wordt geschoven. Op dit proces van wie, wat en wanneer moet stevige regie georganiseerd worden, met doorzettingsmacht over de deelnemende organisaties en professionals heen. Ook het Veiligheidshuis wat bij uitstek is geëquipeerd voor de aanpak van complexe multiproblematiek op snijvlak van veiligheid en zorg wordt in dit kader nog onvoldoende benut/in positie gebracht. In de Maastrichtse variant prevaleert hierbij het adagium 'we pakken vast en laten niet meer los'. Regie blijft bij diegene die de casus 'inbrengt': het MDA++ overleg is bedoeld als expertisecentrum en denktank.

Op dit derde niveau ziet dit collegevoorstel samengevat op de verdere ontwikkeling van multidisciplinaire samenwerking tussen de zorg- en justitieketen in Maastricht en de regio Zuid-Limburg, al dan niet onder één dak. We gaan hierbij vanuit de reeds bestaande insteek een MDA(++) aanpak verkennen en ontwikkelen. Op 'regulier' casusniveau in de vorm van een 'regietafel' waarbij deelnemers, rollen en taken, organisatievorm en locatie, beslismacht en kracht, en schaalgrootte de te onderzoeken en organiseren succesfactoren zijn. Vanuit deze zelfde factoren wordt tevens een aanpak ontwikkeld voor de hoog complexe en risicovolle zaken.

4. Effect op duurzaamheid en/of gezondheid

Dat huiselijk geweld en kindermishandeling een negatief effect hebben op de gezondheid is evident. Niet alleen acute risico's en gezondheidsgevaaren, maar zeker ook de negatieve lange termijneffecten zijn groot. Blootstelling aan huiselijk geweld vergroot vatbaarheid voor mentale problemen. Slachtoffers raken vaak in een isolement. Ze verliezen hun weerbaarheid en zelfvertrouwen, en kunnen een negatief zelfbeeld ontwikkelen. Hierbij spelen gevoelens van schuld en schaamte doorgaans een grote rol. Dit kan leiden tot depressies, stressklachten en lichamelijke klachten. Mensen die als kind slachtoffer waren van huiselijk geweld, verliezen vaker het vertrouwen in zichzelf en in anderen. Ze hebben vaker problemen met intimiteit en seksualiteit, en vinden het moeilijker om relaties aan te gaan. De lange termijn schade voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld is levenslang zichtbaar. Uit onderzoek is daarnaast gebleken dat veel slachtoffers van huiselijk geweld ook andere problemen krijgen, zoals sociale uitsluiting, verbroken familieverbanden tot vluchtgedrag (drank, drugs) en disfunctioneren op vele vlakken: problemen op werk, met huisvesting en financiële problemen. Huiselijk geweld is een enorme maatschappelijke kostenpost. In de eerste plaats hebben de directe slachtoffers recht op veilig en beschermd leven en opgroeien en een kans op een beter bestaan. In de tweede plaats is de inzet door politie, justitie en andere maatschappelijke organisatie enorm. En bovendien is bij huiselijk geweld en kindermishandeling vaak sprake van overdracht tussen generaties. Mishandelde kinderen worden vaak mishandelende volwassenen. Huiselijk geweld heeft vaak een stelselmatig karakter en een groot risico op herhaling. Op basis van voornoemde schadelijke effecten en risico's is het van het grootste belang om huiselijk geweld en kindermishandeling vroegtijdig, doortastend en integraal aan te pakken.

5. Effect op de openbare ruimte

Niet van toepassing.

6. Personeel en organisatie

Zie paragraaf 8: Financiën.

7. Informatiemanagement en automatisering

Niet van toepassing

8. Financiën

De centrumgemeenten ontvangen met de decentralisatie-uitkering Vrouwenopvang en Huiselijk Geweld rijksmiddelen ten behoeve van de bovenlokale taken op deze beleidsthema's. Vanuit deze opdracht betaalt Maastricht Xonar Vrouwenopvang en wordt een beperkte financiële bijdrage geleverd aan de inzet van de Veiligheidshuizen Maastricht-Heuvelland en de Westelijke Mijnstreek. Voor het Veiligheidshuis Maastricht Heuvelland ziet dit op de (regie op de) uitvoering van de Wet Tijdelijk Huisverbod. Daarnaast ontvangen alle gemeenten vanaf 2015 via de Wmo en de Jeugdwet middelen voor begeleiding en voor de uitvoering van jeugdzorg. Deze middelen zijn met name van belang voor de aanpak van geweld in afhankelijkheidsrelaties (GIA), in het kader van preventie en voorlichting, begeleiding van plegers en slachtoffers van geweld in afhankelijkheidsrelaties en de uitvoering door Veilig Thuis. Voor deze specifieke aanpak van GIA zijn voor de bijdragen van het Veiligheidshuis en de lokale toegang in de samenwerking en doorontwikkeling, nadere financiële afspraken noodzakelijk (in het kader van de DVO's op deze thema's).

Projectleider

Specifiek voor uitvoering van het programma Geweld Hoort Nergens Thuis, en daarmee het oppakken van de in dit collegevoorstel opgenomen acties, is voor de periode 2019 – 2021 extra geld beschikbaar. Het Rijk ondersteunt de aanpak namelijk door middelen beschikbaar te stellen voor het in elke regio aanstellen van een projectleider 'Geweld hoort nergens Thuis'. Zoals opgenomen in de septembercirculaire 2018 stelt het Rijk hiervoor een bedrag van €25.000 (verwerking uitkering decembercirculaire) beschikbaar en een bedrag van aanvullend €75.000 voor de periode 2019-2021 (verwerking uitkering meicirculaire 2019). De vergoeding van € 25.000 voor de start van de regionale projecten wordt conform gemeentelijke richtlijnen reserve overloop overgeheveld naar 2019, zodat deze middelen beschikbaar zijn als uitvoeringsbudget. Te denken valt aan opleidingskosten van het lokale veld, eventuele kosten van communicatie en organisatie van de aanpak. De aanvullende vergoeding van € 75.000 per jaar voor de jaren 2019 – 2021 wordt ingezet voor het aanstellen van de regionale projectleider.

Op basis van loonkosten OIK 11 (functieprofiel Beleidsmedewerker C/ Projectleider C) is vanuit Maastricht ruimte voor 0,8 FTE inzet projectleider (0,8 x 91.000,- = € 72.800,-). Deze wordt conform geldende procedures geworven en aangesteld.

Voor Zuid-Limburg betekent dit dat Maastricht en Heerlen, als centrumgemeenten, deze middelen ontvangen. We trekken dus op regionaal niveau samen op met de sub-regio Parkstad, Heerlen, en de Zuid-Limburgse gemeenten. Beide centrumgemeenten leveren samen mankracht voor de strategische regionale opdracht. Daarnaast is het even zo belangrijk om op operationeel tactisch niveau oog te hebben voor verschillen in inrichting van het lokale veld, en op basis daarvan lokaal samenwerking en beleid te ontwikkelen. De projectleider vanuit Maastricht zal op beide niveaus ingezet worden, om samen met de uitvoering (Veiligheidshuis, lokale toegang, netwerkpartners) een bijdrage te leveren aan de voorgenomen beleidsontwikkeling.

Financiën vervolg

De insteek van dit voorstel is uw college te vragen om in te stemmen met het ontwikkelen en uitvoeren van een aanpak Huiselijk Geweld en Kindermishandeling volgens de lijn van het programma Geweld Hoort Nergens Thuis. We starten deze aanpak met het herijken van de regiovisie Geweld in Afhankelijkheid en het ontwikkelen van een multi disciplinaire werkwijze in het lokale veld.

Dat deze bundeling van opdrachten leidt tot een intensivering van de bestaande inzet van onze samenwerkingspartners en de eigen uitvoeringsorganisaties is evident. Dit zal onderwerp zijn van uitwerking van de regiovisie en de verdere uitvoeringsagenda door voornoemde projectleider en het lokale veld. De impact van deze ontwikkelingen (vertaald naar taken, menskracht en middelen) zal dan aan uw college worden voorgelegd. Insteek hierbij zal steeds zijn dat naar mate de aanpak effectiever en efficiënter wordt kosten ook gaan afnemen.

De beschikbare budgetten voor de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling staan onder druk. Dit probleem wordt niet alleen in Maastricht, maar ook regionaal en landelijk gevoeld. De burgemeesters en wethouders van de Bestuursadviescommissie Veilig Thuis Zuid-Limburg (BAC VT) hebben geconstateerd dat door het Rijk steeds nieuwe cq. veranderende eisen en taken bij de gemeenten gelegd worden, met onvoldoende financiering. Het BAC VT is voornemens de noodklok te luiden richting Ministerie. Een voorstel hiervoor is in voorbereiding en zal op korte termijn aan uw college ter beschikking worden gesteld. Ook aan de gemeenteraden zal worden gevraagd om dit voorstel te steunen.

9. Aanbestedingen

Niet van toepassing

10. Participatie tot heden

Tot op heden zijn de raad en belanghebbenden (extern, anders dan ketenpartners) niet betrokken geweest bij dit voorstel. In de paragraaf “Communicatie” wordt aangegeven hoe dit traject wordt gestart.

11. Voorstel

1. In te stemmen met het ontwikkelen van een aanpak Huiselijk Geweld en Kindermishandeling volgens de lijn van het programma Geweld Hoort Nergens Thuis; door middel van het herijken van de regiovisie Geweld in Afhankelijkheid en het ontwikkelen van een multi disciplinaire werkwijze in het lokale veld, waarbij de concrete uitvoeringsagenda/uitwerking van de aanpak op een later moment aan uw college wordt voorgelegd inclusief een voorstel omtrent benodigde menskracht en middelen.
2. In te stemmen met het voor de periode 2018 tot en met 2021 inzetten van de jaarlijkse rijksbijdrage uit de decentralisatie-uitkering Vrouwenopvang voor het financieren van een projectleider Geweld Hoort Nergens Thuis.

12. Uitvoering, evaluatie en vervolg

Uitvoering van de acties uit dit collegevoorstel zullen onderdeel zijn van de aanpak Geweld Hoort Nergens Thuis en de herijking en vervolgens uitvoering van de Regiovisie Geweld in Afhankelijkheid (GIA). Het programma Geweld Hoort Nergens Thuis is reeds gestart, en wordt op regionaal niveau samen met het landelijk programmateam gemonitord en geëvalueerd. Er is bijvoorbeeld al een startfoto gemaakt van inhoud en organisatie van de keten GIA. Deze evaluatiemomenten zullen met uw college worden gedeeld, als mede het proces om te komen tot een nieuwe regiovisie in het najaar van 2019: dit zal participatief worden opgezet, met ketenpartners, belanghebbenden en gemeenteraden.